

Rówieśnicy SEP - Polski Komitet Olimpijski

Polski Komitet Olimpijski został utworzony 12 października 1919 – podczas zjazdu założycielskiego, zorganizowanego w salce konferencyjnej Hotelu Francuskiego w Krakowie przez działaczy turystycznych, lekkoatletycznych oraz narciarskich (ta sama grupa osób dzień wcześniej założyła Polski Związek Lekkiej Atletyki) – jako Komitet Udziału Polski w Igrzyskach Olimpijskich (Polski Komitet Igrzysk Olimpijskich) i do roku 1924 nosił taką nazwę. Prezesem został wybrany książę Stefan Lubomirski, a protektorat objął Naczelnik Państwa Józef Piłsudski. Pierwszym zadaniem Komitetu miała być organizacja startu reprezentacji kraju na Igrzyskach Olimpijskich w Antwerpii w 1920, jednak uniemożliwiła to postępująca wojna polsko-bolszewicka.

Debiutanckimi igrzyskami, w których wzięli udział polscy zawodnicy, był Tydzień Sportów Zimowych w Chamonix (8-osobowa ekipa) i Igrzyska w Paryżu w 1924, na których reprezentacja Polski zdobyła dwa medale: srebrny w kolarstwie torowym oraz brązowy w jeździectwie. Pierwszy złoty medal zdobyła dla Polski Halina Konopacka w rzucie dyskiem na Igrzyskach Olimpijskich w Amsterdamie w 1928. 27 maja 2004 oddano do użytku budynek Centrum Olimpijskiego, w którym – obok Muzeum Sportu, Centrum Edukacji Olimpijskiej, Polskiej Fundacji Olimpijskiej, Fundacji Centrum Edukacji Olimpijskiej, Klubu Olimpijskiego i Centrum Konferencyjnego – swą nową siedzibę ma PKOl. Prezesem PKOl w latach 1991-1997 był Andrzej Szalewicz- długoletni członek i działacz, od 1999 roku pełnomocnik ds. normalizacji w SEP. Andrzej Szalewicz reprezentował Stowarzyszenie w Radzie Normalizacyjnej PKN, pełniąc funkcję wiceprzewodniczącego.